

Audiocafé som si zapísala už druhý semester za sebou. Tento rok sa konalo len v šiestich oproti minuloročným ôsmim posluchovým a debatným večerom v bare Divadla Husa na provázku. Mali sme možnosť počuť pestrú škálu tvorcov, zvukových foriem, autorských a dramaturgických prístupov.

Znovu by som chcela oceniť neformálnosť stretnutí. Miesto, kde sme počúvali audiodokumenty, je priam ako stvorené pre takýto predmet. Príjemné prostredie, skvelí ľudia a možnosť občerstvenia navodzujú priateľskú uvoľnenú atmosféru, ktorú je v školskom prostredí o mnoho ťažšie dosiahnuť.

Pri počúvaní dokumentov som sa so zatvorenými očami v miestnosti plnej ľudí zrazu akoby ocitla sama so svojimi myšlienkami. Len ja a nahrávka ozývajúca sa z reproduktorov. Na pár minút sa tak vie človek preniesť akoby do iného sveta. Myslím si, že to je práve najsilnejšie na audiotvorbe. Absencia obrazu aktivuje predstavivosť a človek sa vie lepšie vcítiť do situácie protagonistu. Sila audia pre mňa spočíva v možnosti zapojenia vlastnej fantázie a rôznych interpretácií príbehu.

Zastrešujúcou témou pre tento semester bolo prekračovanie hraníc. Niektoré diela s touto témou bezprostredne súviseli, v iných sa to hľadalo ťažšie, no študentský dramaturgický tím si zdôvodnenia v anotáciách vedel úspešne vyargumentovať. Chcela by som oceniť pestrosť výberu nahrávok. Dokumenty boli rozličné témou aj formou spracovania. Popri ich počúvaní som mala rôzne pocity, od nadšenia cez strach po žiaľ. Priznám sa, niektoré dokumenty ma až tak nezaujali. Výber tém ma zaskočil. Viackrát som si v duchu vravela, že ku tak dobrej téme ako je prekračovanie hraníc by sa dali nájsť výstižnejšie dokumenty. No sto ľudí sto chutí.

Jedinečnou príležitosťou boli následné debaty s autormi a dramaturgmi, ktoré boli veľmi zaujímavé a prínosné. Hodina tak bola interaktívna a každý mal možnosť spýtať sa na to čo ho zaujalo alebo nebolo jasné. Dozvedeli sme sa o ich zámeroch, skúsenostiach, zážitkoch, názoroch, pocitoch pri tvorbe a rôznych formách spracovania dokumentov. Tvorcovia boli úprimní, vtipní a otvorení všetkým otázkam. Často sme debatovali viac o zápletke príbehu ako o možnostiach spracovania nahrávok. Vzhľadom na to oceňujem zapojenie Martiny Pouchlej, ktorá svoje otázky sústredila prevažne na kontext vzniku diela a my sme vďaka tomu mali možnosť zistiť viac o tvorbe audiodokumentov od skúsených autorov.

Chcela by som vypichnúť predovšetkým meno Brit Jensen, ktoré je zárukou kvalitných zvukových diel v čom sa utvrdzujem pri každom jej dokumente. Tentokrát išlo o jej autorské dielo, v ktorom vystupovala aj jej rodina. Bolo veľmi prínosné vypočuť si ako funguje takáto spolupráca. Čo sa týka obsahovej stránky bolo zaujímavé spracovanie čertovskej tradície na Mikuláša osobou, pre ktorú je táto tradícia neznáma. Páčilo sa mi ako strach z čertov prepojila so svojím strachom z tmy, a ako sa s ním snažila bojovať nočnými lesnými prechádzkami. Čo sa týka produkčného hľadiska oceňujem, že nám vysvetlila ako funguje spolupráca autora, dramaturga, zvukára a zvukového dizajnéra.

V dokumente Mongolské stepi uprostred leta ma najviac zaujala práca s ruchmi a tlmočením mongolčiny a autorova technika zapisovania si poznámok do denníka a to, že si obsah dokumentu píše heslovite alebo používa kartičky na zvuky, ktoré potom mieša.

Veľmi sa mi páčila zmena role Martiny Pouchlej, od ktorej sme si mali možnosť vypočuť dokumentárny debut. Obdivujem, že sa pustila do tak ťažkej témy ako je smrť, samovražda a taktiež, že mala svoju určitú predstavu, od ktorej sa ju ani dramaturgyne nepodarilo odhovoriť. Zaujímavé bolo spomenutie kontroverznej debaty na Prix Bohemia Radio.

Na záver by som chcela spomenúť dokument Bronislavy Janečkovej- Tikot aneb Lenka 13 až 33. Je obdivuhodné, že na ňom dokopy pracovala 20 rokov. Počúvanie Lenkinho príbehu bol pre mňa silný zážitok, ktorý sa ešte umocnil tým, že sme sa neskôr dozvedeli, že Lenka sedí v miestnosti s nami. Najviac ma oslovila jej vnútorná sila a viera v samú seba, aj keď okolie ju už stratilo, a predsaden nakoniec všetkým dokázala, že na to má.

Každý večer bol unikátny a naučil ma niečo iné. Posluchové a debatné večeri boli pre mňa prínosné. Boli nám predstavení rôzni autori, témy či dokumentárne spracovania, ktoré mi rozšírili poznanie. Diela ma inšpirovali po stránke technického spracovania, dramaturgie, ale aj zaujímavých myšlienok, ktoré vyvstali pri počúvaní nahrávok alebo debatách.